

ישראל היום

תודה מאוחרת ללוחם האלמוני

איחוד מרגש לאחר הפרסום ב"ישראל היום" ובסיוע בית ספר שדה כפר עציון: 49 שנה לאחר הקרב הקשה בארץ המרדפים, מרדכי מלאכי נפגש עם בני משפחתו של החייל יעקב פטרושקה ז"ל שהציל את חייו

אפרת פורשר//פורסם ב: 01:02 20.06.2017 |עודכן ב: 17:13 20.06.2017

מיכאל (משמאל) ונתנאל פטרושקה עם תמונת האב פטר // צילום: מרים צחי

49 שנה לאחר שחייו ניצלו בקרב קשה מול עשרות מחבלים בבקעת הירדן, נפגש אתמול מרדכי מלאכי עם משפחתו של מי שהציל את חייו – יעקב (פטר) פטרושקה, שבינתיים נפטר. כעת הוא מתכוון לנסות לפעול כדי שמערכת הביטחון תעניק לפטר צל"ש על גבורתו בקרב ההוא.

לפני כשבוע וחצי פורסם ב"ישראל היום" סיפורו המרגש של מלאכי ושל הקרב הכי פחות מוכר של סיירת חרוב בארץ המרדפים. מלאכי, אז חייל בסיירת, הוצב בבקעת הירדן. על הסיירת הוטל לשמור על הגבול הירדני, וכשבוע לפני המצעד הצבאי הראשון לאחר הניצחון במלחמת ששת הימים התקבל מידע מודיעיני על כוונת כ-200 מחבלים לחצות את הגבול. סיירת חרוב קיבלה הוראה לחסום את הבקעה ולמנוע ההסתננות מתוכננת בזמן המצעד.

כוח הלוחמים מנה שישה אנשים ובין היתר את המפקד, סגן חנן גולדצוויג, ומלאכי. כחמישה ימים לפני המצעד נפתחה עליהם אש מחבלים ממארב. גולדצוויג החליט לבצע עיקוף והסתער עם מלאכי ולוחם נוסף אל המחבלים, אך נורה ונהרג. אחריו הסתער הלוחם הנוסף, וגם הוא נהרג. כשהגיע תורו של מלאכי להסתער, הוא הופל לפתע לקרקע על ידי חייל שהגיע למקום עם כוח הגיבוי. "הוא אמר לי - 'זורים עליך, תסתתר'", סיפר מלאכי. בעוד הכדורים שורקים מעליהם החל החייל לירות מהמקלע לעבר המחבלים בעוד מלאכי מסייע לו עם התחמושת. לאחר כעשר דקות השתררה דממה במקום: כעשרים מחבלים נהרגו.

יעקב (פטר) פטרושקה ז"ל כחייל

מאז אסף מלאכי חומר על הקרב, שמר גזרי עיתונים ופתקים שאסף מגופות המחבלים, ומעולם לא ידע מי החייל שהציל את חייו. לאחרונה החליט כי הוא חייב לאתר אותו ופנה לבית ספר שדה כפר עציון, אשר קיים בתחילת החודש כנס בנושא יובל שנים לארץ המרדפים. אנשי בית הספר החליטו להירתם לעזרתו ולנסות לאתר את החייל האלמוני. בשיחה שקיימנו עם מלאכי הוא רק זכר כי מדובר בבחור גדול ממדים.

עם קצה החוט הזה יצאנו לדרך ופרסמנו לפני כשבוע וחצי את הכתבה. כשמשפחתו של פטר קראה את הידיעה, היא מיד עשתה את החיבור. נעמי, אשתו, אילנה אחותו, ושני ילדיו, נתנאל ונקטר, שמעו ממנו כל השנים את הסיפור על הקרב והוא שבו חיסל לבדו עשרות מחבלים וידעו מיד שמדובר בו. "הוא סיפר לי לא פעם את הסיפור. הוא התקשה להתמודד עם זה ונסע לגרמניה. לקח לו עשר שנים עד שהתעשת וחזר לארץ. הוא כנראה סבל מפוסט טראומה, אבל אז עוד לא הכירו בזה ולא ידעו לטפל בזה", סיפרה אתמול אחותו אילנה, באיחוד המרגש עם מלאכי. גם נעמי, אשתו של פטר - שנפטר לפני 16 שנים מסרטן - שמעה פעמים רבות את סיפור הקרב. "מיד עשיתי את החיבור. זה היה סיפור מוכר אצלנו. פטר היה בחור צנוע, אבל כשהוא סיפר על הקרב, ניכרה בו גאווה על מה שעשה. גאווה כחייל, כלוחם", היא מספרת.

צילום: מרים צחי

כעת, משעשה צעד נוסף לקראת סגירת המעגל, מתכוון מלאכי לעלות לקברו של פטר בהר המנוחות. "אני רוצה לבקש ממנו סליחה על שלא חיפשתי אותו ולא הודיתי לו כל השנים על מה שעשה. אני חב לו את חיי", אמר אתמול.

ירון רוזנטל, מנהל בית ספר שדה כפר עציון, מסר: "במסגרת הנצחת לוחמים ומגיני ארץ ישראל בבית ספר שדה 'כפר עציון', נתקלנו לא פעם בפרשיות שנשכחו ובדחיקת המורשת לתהום הנשיה. התגלגלה לנו הזכות לעזור בחיבור מרגש בין שתי משפחות שיתכן ולעולם לא היו נפגשות. יתכן ומרדכי מלאכי לעולם לא היה יודע מי הציל את חייו ולצד מי הוא נלחם. רק בזכות הנצחת המורשת ותיעוד ההיסטוריה נוכל להדק את הקשר שלנו לארץ ונדע ועל מה אבותינו ואנחנו נלחמים כתף לצד כתף. אנו שמחים שהצלחנו לסגור מעגל מרגש".